

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 17-08-19527 זגל נ' פרסק

לפני כבוד השופטת כרמית בן אליעזר

תובע נביל זגל
ע"י ב"כ עו"ד קשלס מאור

נגד

נתבעת אוסנת פרסק

פסק דין

1. לפניי תביעת לשון הרע שהגיש התובע נגד הנתבעת.

אין חולק, כי התובע והנתבעת היו חברים בקבוצת וואטסאפ, בשם "שי חי צבא האמת", שבה היו חברים 146 משתתפים, אשר נקבצו יחד לקבוצה עקב תמיכתם במתמודד במסגרת תכנית הריאליטי "האח הגדול", בשם שי חי.

הנתבעת טוענת, כי קדמה לקבוצה זו קבוצה אחרת, אשר הוקמה, נוהלה, ונסגרה על ידה לאחר שחלק ממשתתפיה נקטו בשיח לא נאות, אך לא מצאתי כי לרקע זה (השנוי במחלוקת) יש רלוונטיות או השלכה כלשהי על עניינו של תיק זה, שעוסק בדברים שפורסמו בקבוצה החדשה, שתכונה להלן "הקבוצה".

התובע טען, כי במסגרת תכתובות שהתנהלו בקבוצה פרסמה הנתבעת לשון הרע נגדו.

הנתבעת לא הכחישה את האמירות המיוחסות לה, אך טענה כי הדברים הוצאו מהקשרם, ואף הוסיפה וטענה כי התכתובות שהוגשו ע"י התובע ערוכות ומגמתיות, ואינן כוללות הודעות רבות שפורסמו על ידו וכוללות תכנים בוטים וקשים בהרבה.

לתצהיר עדותה הראשית אף צרפה הנתבעת מסמכים המתיימרים לשקף תכתובות אלו, אולם, כאשר התבקשה להבהיר מה מקורן של אותן תכתובות (שהוכחו מכל וכל ע"י התובע), כיצד הגיעו לידיה לאחר שטענה כי כל ההודעות נמחקו, וכיצד שוחזרו – השיבה תשובות פתלתלות וסתרה את עצמה לא אחת (ראו, למשל, עמ' 4 לפרוטוקול הדיון מיום 14.6.18, והשוו לדברים שפורטו בכתב ההגנה, בתצהיר העדות הראשית, ובתגובות שנמסרו ביום 4.7.18, 26.7.18 ו- 1.8.18).

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 17-08-19527 זגל נ' פרסק

חרף זאת, ניתנו לנתבעת מספר הזדמנויות להגיש ראיות שיעידו על האופן שבו הופקו ו/או שוחזרו אותם מסרונים שביקשה להגיש (ראו החלטות מיום 22.7.18, 29.7.18, 1.8.18, 9.8.18, 16.8.18, 25.10.18), אולם הנתבעת לא השכילה לעשות כן, ולפיכך, בהחלטה מיום 4.11.18 הוריתי כי התכתובות שצורפו לתצהיר הנתבעת יוצאו ממנו, ויימחקו כל הסעיפים המתייחסים לתוכן.

פועל יוצא מהאמור, וביתר שאת לאחר ששמעתי את עדות התובע והנתבעת ומצאתי ליתן אמון מלא בעדות התובע, שעה שהנתבעת מצידה לא חזרה על גרסה זו בעדותה לפניי ובסיכומים – כי הוכח במאזן ההסתברויות כי התכתובות עליהן ביסס התובע את תביעתו ואשר צורפו לתצהיר עדותו משקפות את השיח שהתנהל בקבוצה במלואו ובמדוייק.

2. עיון בתכתובות מעלה תמונה עגומה של שיח בעל ניחוח גזעני אותו הובילה הנתבעת כלפי התובע, שהוא ערבי מוסלמי.

יצוין, כי בחלקים מהשיח נטלו חלק גם משתתפים אחרים בקבוצה, אך הנתבעת היא שהובילה את השיח, ובפרט את הקו הגזעני והתוקפני שהופנה כלפי התובע, וזאת חרף ניסיונות שנעשו מצד משתתפים אחרים בקבוצה לרסן אותה ולהרגיע את הרוחות.

יוער, כי במסגרת התכתובת טענה הנתבעת כי התובע השמיץ אותה מאחורי גבה והפיץ עליה שקרים, וזו הסיבה לכך שיצאה נגדו, אך דבר מזה לא הוכח לפניי.

בין יתר הדברים שכתבה הנתבעת לתובע:

"אנא אדבחק אל יום דכיל רבך בדיכי עלינה?" (בעברית: אני ארצה אותך, דחיל רבאק, אתה צוחק עלינו?)

"בטח הפלסטינים רגילים לא להגיב? נשמע גזעני? ... הם באים מתחת לבלוקים, מתחת לאדמה הם רוצים לצאת. כמה פעמים התפללת במסגד?"

בהמשך, כשהטעים התובע כי הוא ישראלי וביקש כי תתקן את דבריה, הטיחה בו הנתבעת:

"אתה לא יהודי"

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 17-08-19527 זגל נ' פרסק

אתה מוסלמי

נקודה

תהיה מי שלא תהיה

אתה ערבי"

כאשר אחת ממשותתפות הקבוצה מנסה לרסן את הנתבעת, משיבה לה הנתבעת :

"אל תגני על צד אחד של המתרס.

עין תחת עין

שן תחת שן

אוזן תחת אוזן

ראש תחת ראש"

בהמשך הדברים עזבה הנתבעת את הקבוצה, ופנתה אל מנהלת הקבוצה שתסיר את התובע ממנה, תוך שהיא מציבה לה אולטימטום, שאם התובע בקבוצה, היא לא תהיה חברה בה. בהמשך מתנהל שיח במסגרתו מסבירה מנהלת הקבוצה (לינוי) לתובע כי עליה להוציא אותו מהקבוצה, כיוון שהנתבעת דרשה זאת, והיא עושה כן חרף מחאה של חלק מחברות הקבוצה האחרות. מנהלת הקבוצה מצרפת חזרה את הנתבעת, ואז מטיחה הנתבעת בתובע דברים קשים, על מנת לגרום לו לצאת מהקבוצה, וזאת על אף שהתובע מנסה לפייס אותה :

הנתבעת :

"וכל מה שאתה עשית מאחוריי גבי

כל ההרא שעשית יתפוצץ לך בפרצוף

לא לי

...

כי אתה יצאת מגעיל"

התובע :

"עזבי תשכחי אוסנת, אני לא סובל שכועסים עליי"

הנתבעת :

"אני סיימתי איתך"

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 17-08-19527 זגל נ' פרסק

התובע:

"מה שהיה כבר מת"

הנתבעת:

"אני לא כועסת אני מחסלת

יש הבדל

אז לינוי (מנהלת הקבוצה – הח"מ)

תחליטי עכשיו"

התובע:

"עזבי אותך אוסנת... תעשי שלום עם עצמך ועם כולם"

הנתבעת:

"אני בשלום עם עמי

אתה מתחזה

...

כדי לשכב עם בנות יהודיות"

בהמשך, על אף הפצרות של חלק מחברות הקבוצה, ממשיכה הנתבעת ומתעקשת כי התובע ייצא מהקבוצה, אחרת תדאג לכך שמנהלת הקבוצה תוציא אותו, והיא ממשיכה ודוחקת בו: "תצא לבד.. במקום שיוציאו אותך.. קדימה נביל.. עכשיו... אני לא צריכה אותך נביל.. תבין אתה מיותר כאן עבורי... ואל תגיד ליהודיה מה לעשות. תצא.. חצוף... נביל הייתי נחמדה. יש לך 10 שניות לצאת... נתתי לו זמן לצאת לבד... הוא אדם רע. הוא עשה נזקים..."

זמן מה לאחר מכן, מוציאה מנהלת הקבוצה את התובע מהקבוצה.

להשלמת התמונה ייאמר, שהדברים המצוטטים לעיל הם רק חלק מהשיח שהתנהל, כאשר בין לבין נרשמו גם תגובות של משתתפים אחרים (חלקם תמכו בנתבעת וחלקם בתובע), והנתבעת אף פרשה את משנתה - כי היא מאמינה באלוהים, ומאמינה כי לתובע, בהיותו ערבי, אסור לשכב עם בנות יהודיות, וכי מטרתה להגן על עמה.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 17-08-19527 זגל נ' פרסק

3. כפי שהבהירה ב"כ התובע בסיכומיה, האמירה בגינה נתבעה הנתבעת בלשון הרע היא האמירה שצוטטה לעיל לפיה התובע מתחזה על מנת לשכב עם בנות יהודיות.

ואכן, מרבית האמירות שצוטטו לעיל, הגם שהן מכוערות ומשפילות, ונועדו לפגוע בתובע ולבזותו, ספק אם הן מהוות לשון הרע כמשמעותה בחוק ובפסיקה. כך או כך, חשוב להבין את הרקע ואת ההקשר בו נאמרו הדברים, ולכן יש משמעות למכלול הדברים שנכתבו, גם אם לא כל אחד מהם כשלעצמו מהווה לשון הרע עפ"י החוק.

האמירה בגינה נטען, אפוא, כי הנתבעת פרסמה לשון הרע, באה כמובא לעיל במסגרת השיח בין התובע לנתבעת, ובמסגרתה – לאחר שהתובע מנסה לשכנע את הנתבעת להניח לו ולהותירו בקבוצה והוא כותב לה: "תעשי שלום עם עצמך ועם כולם", משיבה לו הנתבעת:

"אני בשלום עם עמי

אתה מתחזה

[כאן מגיע מלל נוסף שכותבים אחרים אך אין ספק כי הדברים נכתבים ע"י הנתבעת ברצף]

כדי לשכב עם בנות יהודיות"

בהמשך הדברים, כדי ליתן משנה תוקף לטענת ההתחזות, מוסיפה הנתבעת "לי נמאס מצביעות... האמת בפרצוף ינביל".

4. לא יכולה להיות מחלוקת על כך שהאמירה כי התובע הוא מתחזה על מנת לשכב עם בנות יהודיות, ובפרט בהקשר ובאופן בו נכתבה, מהווה לשון הרע, מאחר ויש בה כדי לפגוע בשמו הטוב של התובע, להשפילו ולבזותו.

אף לא יכולה להיות מחלוקת על כך שמדובר בדברים שמן הראוי להטיל אחריות בגינם מכוח החוק, ולא עומדת לנתבעת כל הגנה.

לא נטען לפניי, ולו ברמז, כי היה בסיס עובדתי כלשהו לטענה כי התובע מתחזה (ליהודי, כך נראה) על מנת לשכב עם בנות יהודיות, והנתבעת אף לא טענה כי היה שמץ של אמת בדברים.

5. בהקשר זה יוער, כי בפתח דיון ההוכחות, עמדה הנתבעת על כך שאין היא מעוניינת להיעזר בשירותי עורך הדין, אשר הוסמך ע"י הסיוע המשפטי לייצגה, והתעקשה לייצג את עצמה.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 17-08-19527 זגל נ' פרסק

מכל מקום, כתב ההגנה הוגש שעה שהייתה מיוצגת ע"י עו"ד ובמסגרתו נטען כי אין מקום להטלת אחריות בגין הפרסומים, וזאת, בין היתר, לאור חשיבותו של חופש הביטוי, בפרט בכל הנוגע לפרסומים ברשת, אשר הולכת והופכת ל"כיכר העיר החדשה". ב"כ הנתבעת טען, כי אין מקום להטלת אחריות בלשון הרע בגין כל התבטאות בוטה שפורסמה ברשת.

אין בידי לקבל טענה זו בענייננו. אכן, לחופש הביטוי מעמד בכורה במשפטנו, ואין ספק כי לא כל ביטוי הצורם לאוזן שומעיו (או לעין קוראיו) מצדיק הטלת אחריות בלשון הרע. עם זאת, אין להשלים עם לשון משתלחת ומשולחת רסן, שנועדה לפגוע, לעלוב ולהשפיל אדם בשל מוצאו, על לא עוול בכפו.

הדברים שפורסמו מהווים לשון הרע, ואף אין בידי לקבל את הטענה שהועלתה בכתב ההגנה כאילו מדובר בהבעת דעה בתום לב. האמירה לפיה התובע מתחזה על מנת לשכב עם בנות יהודיות אינה הבעת דעה אלא קביעת עובדה. עיון בשיח שהתנהל קודם לכן מעלה שכל מטרתו הייתה להסית ולייצר אווירה שלילית כלפי התובע, תוך שהנתבעת שבה וטוענת כי היא מבססת את עמדותיה על עובדות ועל הכרות מוקדמת עם התובע (כמו גם על תפיסתה הערכית כי יש להגן על טוהרן של בנות ישראל). אולם, בהקשר של האמירה הנדונה, לא נטען (וודאי שלא הוכח) כי יש בסיס עובדתי לדברים. כפי שהערתי לעיל, אף העובדות שעמדו לטענת הנתבעת ברקע השתלחותה כלפי התובע (דהיינו הטענה כי הוא זה שהפיץ שקרים אודותיה והסית כלפיה) לא הוכחו ולו בדוחק.

במצב דברים זה, אני דוחה מכל וכל את הטענה כי הפרסום חוסה תחת הגנת תום הלב הקבועה בחוק.

העולה מן המקובץ, כי יש להטיל אחריות על הנתבעת בגין פרסום לשון הרע, וכי הפרסום אינו חוסה תחת איזו מן ההגנות הקבועות בחוק.

6. אשר לשאלת הפיצוי.

התובע טען, כי עקב הפרסום, ועקב הוקעתו מן הקבוצה, נקלע למצב נפשי קשה ביותר וביקש את נפשו למות. ואכן, באותו יום בו פורסמו הדברים, מצא התובע עצמו משוטט בכביש, לטענתו בכוונה להתאבד, נעצר ע"י המשטרה והובא למיון פסיכיאטרי (ראו ת/2).

הגם שאין בידי לקבל את הטענה כי הדברים היו תוצאה ישירה של הדברים שפורסמה הנתבעת, והגם שלא הונחה לפניי כל חוות דעת שתבסס את טענות התובע בעניין מצבו

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 17-08-19527-08 זגל נ' פרסק

הנפשי והקשר הסיבתי בינו לבין הפרסום, לא יכול להיות ספק בכך כי אכן הפרסום גרם לתובע לעוגמת נפש מרובה ביותר. העיד על כך לפניי גם מר דביר, שהוא אדם מבוגר שפרס חסותו על התובע, ושסיפר כי עקב האירוע התדרדר מצבו הנפשי של התובע וחל שינוי בהתנהגותו.

מאידך גיסא, יש לשקול את העובדה שהפרסומים נעשו במסגרת קבוצת וואטסאפ, אשר הגם שחברים בה חברים רבים, הם אינם מכירים זה את זה, ויש להניח כי בהתאמה, התייחסו מרבית חברי הקבוצה לאמירות שהושמעו כאמירות גזעניות ריקות מתוכן.

נוסף על כך יש לשקול לקולא את העובדה שהגם שמדובר ברצף של אמירות גזעניות ופוגעניות, היה הפרסום ממוקד בזמן. משקל מסויים לקולא, אף כי מוגבל, יש ליתן גם לעובדה כי הנתבעת הביעה – ולו במסגרת ההליך המשפטי – חרטה על הדברים והתנצלה בפני התובע.

לאחר ששקלתי את נסיבות העניין, ונתתי דעתי לסכומים שנפסקו במקרים דומים בפסיקה, מצאתי להעמיד את הפיצוי לו יהיה התובע זכאי על סך של 20,000 ₪.

7. סוף דבר אני מקבלת את התביעה ומחייבת את הנתבעת לשלם לתובע פיצוי בסך 20,000 ₪. עוד אני מחייבת את הנתבעת לשאת בהוצאות התובע ובשכר טרחת עו"ד בסך 5,000 ₪.

הסכומים האמורים ישולמו בתוך 45 יום מהיום, שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית עד התשלום בפועל.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ד אדר ב' תשע"ט, 31 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.

כרמית בן אליעזר, שופטת

